

ham den 1ste Landssthingsmand for 5te Kredts (S. Chr. Hansen) maatte fungere som fjerde Sekretær. Jeg vil forudsætte, at der fra Thingets Side ikke vil være Noget at indvende herimod.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af: Forslag til Lov angaaende et Tillæg til Lov om Tilsyn med Dampskjeder paa Landjorden af 24de Marts 1875.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 406.)

Der var til denne Behandling intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling under Et.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Sagen gaar nu til Folkethinget.

Den fungerende Formand: Der er ikke Mere paa Dagsordenen.

Fra Indenrigsministeren har jeg modtaget Meddelelse om, at han agter for Thinget at fremsætte „Forslag til Lov om Sparekasser“.

Næste Møde vil blive afholdt førstkommande Mandag Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være:

Fremføttelse ved Indenrigsministeren af:

Forslag til Lov om Sparekasser.

Mødet hævet Kl. 1 50'.

Fire og fyrretyvende Møde.

Mandagen den 24de Februar Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den fungerende Formand (Krieger):

Ved Skrivelse fra Finanzministeriet af 21de dennes er jeg bleven anmodet om at fremlægge en af Hs. Maj. Kongen stadfæstet vestindisk Anordning, indeholdende Bestemmelser om Ansættelse af Sufferhøsten paa St. Croix med HenSyn til Sufferør, der afhændes til Fællessukkerkogerier.

Skrivelsen vil paa sædvanlig Maade blive optagen i Tillæg C. til Rigsdagstidenden.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremføttelse ved Indenrigsministeren af: Forslag til Lov om Sparekasser.

Indenrigsministeren (Skeel): Den danske Lovgivning har hidtil ikke befattet sig med Ordningen af Sparekassesevæsenet her i Landet. Det er, som bekendt, en gammel Institution her, og den har hidtil udviklet sig paa en i det Hele taget heldig Maade, saaledes at man kan sige, at der her i Landet ikke er lidt noget Tab af Sparerne. Smidlertid har denne Institution i Tidernes Løb faaet en saadan Udtrækning, en saadan Betydning, at det vil være rimeligt, om Lovgivningsmagten nu befatter sig ogsaa med Tilsynet med Sparekassernes Virksomhed, og jeg skal i den Henseende bemærke, at der nu her i Landet eksisterer 400 Sparekasser, og at de opsaamlende Midler i Sparekasserne have naaet en Sum af over 220 Millioner Kr. Under saadanne Omstændigheder, og da en stor Del af de i Sparekasserne indskudte Midler jo ere de mindre formuende Klassers Spareffillinger, tør man ikke negte, at Sagen maa kunne betragtes som et Samfundsanliggende, der ikke kan være Lovgivningsmagten uvedkommende. Det var de i de senere Aaringer i flere Tilfælde fremkomne Uordener i Bestyrelserne af forskellige Pengeinstitutter og de deraf følgende meget betydelige Tab, der henlede Regjeringens fornyede Opmærksomhed paa disse Forhold, og i Særdeleshed den Omstændighed, at Landets ælste Sparekasse, som nød fuld Tillid, meget uventet viste sig at være insolvent. Det var i Særdeleshed den Omstændighed, som gjorde, at Regjeringen troede nu ikke længere at kunne lade dette for en stor Del af Befolkningen vigtige Anliggende henstaa upaaagtet. Der blev da i Fjor nedfat en